

۲۰۱۸/۰۲/۲۲

انجنیر عبدالصبور صافی

داکتر عبدالله با هشدارش کجا را نشانه گرفته؟؟

یک حقیقت مسلم است که جوامع بشری مراحل تکاملی خویش را در زمانه های مختلف تاریخ مطابق با قانونمندی های عام تکامل اجتماعی سپری نموده و توانستند تا پس از طی فراز و نشیب های زیاد زندگی، به مرحله کنونی تکامل برسند. اما طرز و طرق تکامل این جوامع همانند و یکسان نبوده از هم تفاوت هایی دارند که این تفاوت از نگاه خصوصیت های فطری، فرهنگی و اجتماعی آنها ناشی گردیده و باعث فرق و تمایز شان از یکدیگر می شود، در حقیقت حاصل این فرق یا تمایز و تشخیص به نحوی باعث شده تا آگاهی فردی و اجتماعی آنان توان این را داشته باشد تا بدانند که کدام خانواده، قوم، ملت و مذهب تعلق دارند، ولی در اصطلاح جامعه شناسی این فرق و امتیاز که باعث شناسایی آنها از یکدیگر شده که این شناسایی نوع از شناخت بوده و به نام هویت یاد گردیده است.

هویت لفظ عربی است که از کلمه هو (او) گرفته شده و به معنی حقیقت (شی) یا شخصیت (ذاتی) و وجود هستی می باشد. یا به عبارتی دیگر هویت به معنی مساوی بودن با محتوای آنست که شی در اثر آن ماهیت ثابت و واحد پیدا می کند. و در اصطلاح جامعه شناسی هویت عبارت از حقیقت اشیا یا اشخاص که توصیف شده به صفات ذاتی و جوهری که در حقیقت سازنده شخصیت افراد، خانواده ها، اقوام و ملتها، می باشد است.

هویت ملی در حقیقت بیانگر وابستگی و تعلقات افراد است مرز پذیر و جغرافیا محور (سرحدات مشخص و جغرافیای مشخص دارد) درین صورت بسیاری مزایا و امتیازات به شخص تعلق می گیرد که شهروند و یا تبعه کشور شمرده شود.

دانشمندان روانشناسی هویت را به سه نوع تقسیم کرده اند.

- ۱- هویت فردی:- که از همان هویت خانوادگی ناشی می شود.
- ۲- هویت اجتماعی:- یعنی هویت با نشانه های نژادی قومی، حرفه‌ای، شغلی و مذهبی را معرفی می دارد این هویت از تنوع متعدد برخوردار است.
- ۳- هویت ملی:- هویت ملی برخلاف هویت اجتماعی منحصر به فرد نبوده و در بالاترین سطح قرار دارد که هیچ فرد از افراد نمی تواند بیشتر از یک هویت ملی داشته باشد. در هویت ملی احساس همبستگی بزرگ قومی، ملی و آگاهی از آن محیط کلان که منظور همان سرزمین قابل سکونت و دولت است جا دارد. علما

و دانشمندان جامعه شناسی به این معتقد اند که عنصر خاصی از عناصر تشکیل دهنده هویت ملی جغرافیای سرزمین و تاریخ مشترک را منحنی اصل پنداشته اند.

یکی از موضوعات داغ امروز در کشور ما مسئله ای هویت در تذکره های الکترونیکی است که یک‌سده بر خلاف ماده ۴ قانون اساسی کشور می خواهند خواست نامشروع شان را بالای ملت تحمیل کنند همانطور که بعد از اعلان نتایج انتخابات، پست اجرائی را برخلاف قانون اساسی کشور با قلدری و اوباشگری تحمیل کردند که نتیجه دو سره شدن همین حکومت شد و فاجعه خود سری ها، خود کامگی ها و تداوم تشدید جنگ در کشور رابه ارمغان آورد، این ملت بیچاره است که کفاره این همه خطاها را می پردازد، روز گذشته داکتر عبدالله عبدالله که با عطا محمد نور شکر رنجی پیدا کرده فکرمی کند که از سطح حمایت اش در بین طرفداران اش کاسته شده جهت جلب نظر و حمایت مجدد عطا محمد نور و طرفدارانش با توزیع تذکره های الکترونیکی مخالفت کرده هشدار داد، می خواهد نشان دهد که گویا هنوز هم با عطانور و حزب جمعیت هم نظر و همناست.

هشدار تلویحی داکتر عبدالله عبدالله :

آقای عبدالله روز شنبه، ۲۸ دلو در مراسم گرامی داشت از بیست و ششم دلو، بیست و نهمین سالروز خروج نیروهای شوروی سابق از افغانستان در ارگ ریاست جمهوری با حضور رئیس جمهور و برخی از مقام های ارشد دیگر دولتی و رهبران سیاسی صحبت می کرد، گفت حالا وقت آن گذشته است که فرمان های حکومتی با زور بر مردم تحمیل می شد. رئیس اجرائیه بدون اشاره به چگونگی آغاز روش توزیع تذکره های الکترونیکی، به طور تلویحی در باره اقدام اخیر ریاست جمهوری برای آغاز طرز توزیع این تذکره انتقاد کرده گفت: «وقتی ابرقدرتی چون شوروی سابق در برابر اراده و خواست مردم ایستادگی نتوانست، پس هیچ خواب پریشان دیگر هم نباید ما را غافل بسازد که اراده و خواست مردم را نادیده بگیریم. پس هرگونه اقدام خلاف میل و خواست مردم پیامد ناگوار دارد».

گرچه این پیام تلویحی داکتر عبدالله عبدالله را بعضی ها شهکار و جرأت او تلقی کرده و برحق شمرند و کف زدند، مگر واقعیت امر این است که این هوشدار تلویحی آقای عبدالله بیشتر به شخص خود داکتر عبدالله عبدالله و همفکران و طرفداران وی برمی خورد که خواست اکثریت قاطبه ملت، که تسجیل و ذکر کلمه افغان در تذکره های الکترونیکی است را نادیده می گیرد، عملاً ماده ۴ قانون اساسی کشور را نقض می کند در حالیکه در روز تحلیف آقای داکتر عبدالله عبدالله به قران کریم سوگند یاد کردند و گفت که «... قانون اساسی و سایر قوانین را رعایت و از تطبیق آن مواظبت نمایم...» (۱) کسی که خود را مجاهد و بالاتر از دیگران جامی زند ولی به قران و سوگند که خورده اهمیت نمی دهد حال قضاوت اش را می گذاریم برای مردم.

داکتر اشرف غنی هم طور مدبرانه در لابلای صحبت تلویحاً به جواب داکتر عبدالله و همفکران اش پرداخته فرمودند:

^۱ - گرفته شده از متن سوگندنامه.

«ما این حوصله مندی را داریم که روی مسایل بحث نمایم نه اینکه غم‌ها را تازه کنیم بلکه راه‌های حل را پیدا کنیم، افغانستان انحصار هیچکسی نیست و به همه ملت افغانستان تعلق دارد مسئله بنیادی ساختار قدرت را قانون اساسی به فضل خداوند حل کرده... زمان ساکت بوده نمی‌تواند اگر می‌خواهیم به پیش برویم و مشکلات مردم را حل کنیم ضرور است که فیصله‌های را جهت رفع مشکلات هموطنان انجام دهیم مشوره به سرچشم... قسمی که استاد دانش گفت کلانترین سند ما قانون اساسی ماست و ارزش‌های قانون اساسی ارزشهای جهادی است تمام ارزشهای جهاد افغانستان در قانون اساسی افغانستان کنجانیده شده این قانون تمام میانی اسلام را در نظر گرفته از این رو تطبیق این قانون وجبیه ماست انشالله و تعالی... نقطه اساسی و آخر ما، معلومدار ضرورت وحدت ملی است، اساس آن این است که هرافغان را مساوی افغان دیگر می‌داند ما باید این زمینه را آماده کنیم هرآن چیزی که در این عرصه خواست همه و بر اساس قانون اساسی است انشالله و تعالی در چوکات و حاکمیت قانون عملی شود».

ولی با تأسف که گفته‌های رئیس جمهوری را بسیاری از نویسندگان و رسانه‌ها سطحی دانسته و یا نخواستند که آنرا جهت روشن شدن ذهنیت عامه به سمع مردم برسانند، واقعیت امر اینست که همین اکنون همه ملت به شمول اقوام تاجک هزاره، ازبک، نورستانی، اهل هنود غیره و غیره خواهان گرفتن تذکره الکترونیک با ذکر کلمه افغان اند و افغان بودن را هویت ملی و افتخار خود می‌دانند شبکه‌های اجتماعی را اگر ورق بزنیم بسیاری از استادان پوهنتون شخصیت‌های سیاسی، اجتماعی، و جوانان احساسات‌شان را در قبال ذکر کلمه افغان و افغانیت در تذکره‌های الکترونیک ابراز کرده‌اند، چطور ممکن است که یک اقلیت انگشت شمار با گرد آوردن گروه از اوباشان سرجاده این همه اکثریت را نادیده می‌گیرد با قلدری، اخطار به پیامدهای ناگوار توزیع تذکره‌ها می‌دهد، البته اگر پیامدهای ناگوار داشته باشد بدون شک برای آنها خواهد بود که در برابر یک اکثریت مطلق قد علم می‌کنند و دست به اعمال خلاف قانون و منافع ملی می‌زنند، نه برای آنها نیک می‌خواهند با عزت از هویت ملی و افغان بودن‌شان دفاع کنند، آنها نه باید فراموش کنند که روزی در برابر خواست ملت قرار گرفتند جای‌شان در کولاب شد، بهتر است کوشش نکنند که این تجربه ناکام را باز تکرار کنند.

محترم قانونپو سرور دانش معاون ریاست جمهوری در مورد هویت، به تاریخ ۱۹ فیبروری در صفحه فیس بوک اش چنین نگاشته است:

«هویت ملی نشانگر وابستگی فردیست با یک دولت - ملت. اصلاً بحث تحریف هویت‌های قومی مطرح نیست. بحث تحریف و شوونیسم قومی بیشتر از سوی معامله‌گران و استفاده‌جویان سیاسی مطرح می‌شود.

"افغان" هویت ملی‌ای شناخته شده و جا افتاده برای تمامی باشندگان دولت - ملتی به نام افغانستان است، اطلاق کلمه "افغان" نشان می‌دهد که دارنده این هویت باشند و تبعه افغانستان است.

ساده‌تر بگویم، افغان یک [سنتی‌نشیپ] است و پشتون و تاجیک و اوزبیک و غیره [اتنیسیتی] یا قومیت. اگر اطلاق [سنتی‌نشیپ] افغان بر یک تاجیک تحریف هویت او تعبیر شود، چگونه اطلاق هویت ملی [بریتش] (بریتانیا) با کمال افتخار پذیرفته می‌شود و اصلاً نامی از بحث تحریف هویت برده نمی‌شود؛ اما اطلاق کلمه افغان شوونیسم و تحریف هویت تلقی می‌شود؟! !

این مسأله برای مردم ما حل شده است، مردم به هویت افغان شان می‌بالند و مطمئنم که دنبال چند استفاده جوی بازار سیاست نمی‌روند».

گفته‌های خردمندانه آقای سرور دانش واقعاً هرانسان وطن دوست را به وجد می‌آورد که چطور آنهائیکه در این کشور زندگی می‌کنند از آب و هوای آن فیض می‌برند ولی از نامش عار دارد، چطور آنهائیکه در این کشور زندگی می‌کنند ولی افتخارات آب و اجداد خود را که زیر نام افغان با افتخار زیسته و رزمیده اند را نا دیده می‌گیرند و به طبل بی‌اتفاقی که ایران و پاکستان بگردن شان انداخته، می‌کوبند!

بسیار حیرت آور این است که آقای عطا محمد نور سه سال قبل طی یک صحبت تلویزیونی هم افغان بودن خود را در تذکره الکترونیک با افتخار می‌پذیرد و هم پیشنهاد می‌ماید که نام قوم نیز در تذکره‌ها اضافه شود ولی امروز که چوکی خود را از دست داده هم با کلمه افغان و هم با ذکر نام اقوام مخالفت می‌کند، چونکه منافع شان بانکر قوم از بین می‌رود، واقعاً که آقا سرور دانش این اشخاص را خوب شناخته و آنها را «معامله‌گران و استفاده جویان سیاسی» نام نهاده است. بهتر است ملت دمیاله روی این معامله‌گران و استفاده جویان سیاسی را رها کند تا به صلح، آرامش و قله‌های شامخ پیشرفت و ترقی برسد.

پای

رویکردها (پاورقی‌ها) :

۱- هویت ملی از نشریه وزارت دفاع کشور.

۲- مقاله نگاه به هویت ملی نوشته آقای سخی ارزگانی.

۳- ویکی پدیا

